

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Jiro Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Jiro Alexandru cu privire la încasarea datoriei și taxei de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 30 iulie 2015, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Jiro Alexandru cu privire la încasarea datoriei și taxei de stat.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că Jiro Alexandru este consumatorul produsului furnizat de către SA „Moldovagaz”, fapt ce a contribuit la apariția raporturilor juridice și a dus la nașterea drepturilor și obligațiilor între părți. În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la gazele naturale și pct. 78 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, consumatorul final are obligația de a achita integral consumul de gaze naturale în termenul indicat în factură. Însă, Jiro Alexandru nu și-a îndeplinit obligațiile asumate și a acumulat în rezultatul neachitării facturilor o datorie în sumă de 1930 lei.

Indică SA „Moldovagaz” că la 20 martie 2015, a expediat în adresa pârâtului pretenția nr. 13/2-1-1280 cu propunerea de soluționa litigiul apărut pe cale extrajudiciară, însă ultimul a neglijat scrisoarea și refuză executarea obligațiilor sale, fapt ce prejudiciază material și lezează interesele furnizorului, care a livrat în mod corespunzător la locul de consum gaze naturale, executându-și astfel obligațiile integral și cu bună-credință.

Solicită încasarea din contul lui Jiro Alexandru a datoriei în sumă de 1930 lei și taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, din motivul neprezentării de către SA „Moldovagaz” a probelor concludente și pertinente întru demonstrarea existenței datoriei în mărimea pretinsă și fără indicarea perioadei pentru care aceasta se solicită și actului juridic în baza căruia a fost calculat consumul de gaze naturale. Totodată, instanța de fond a constatat că între SA „Moldovagaz” și Jiro Alexandru nu a fost încheiat nici-un contract de livrare a gazelor naturale, în apartamentul ultimului nefiind instalat nici echipament de măsurare a volumului de gaze naturale consumate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat de către SA „Moldovagaz”, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii, cu încasarea din contul lui Jiro Alexandru în beneficiul SA „Moldovagaz” sumei de 1930 lei cu titlu de datorie, taxei de stat în sumă de 270 lei pentru instanța de fond și 202 lei pentru instanța de apel.

Instanța de apel a constatat că pe numele consumatorului Jiro Alexandru, care potrivit înscrierilor din Registrul bunurilor imobile este proprietarul imobilului de la locul de consum, a fost emisă factura de plată din 03 iulie 2015 cu o datorie la consumul de gaze naturale în sumă de 1930 lei, formată în perioada ianuarie 2008 – ianuarie 2013, care însă n-a fost achitată de către pârât. Având în vedere că blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. N. Dimo, 9/3 este dotat cu echipament de măsurare colectiv, pentru consumatorii casnici care nu dețin contoare individuale, facturarea consumului de gaze naturale se efectuează în modul prevăzut de pct. 164 lit. a) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor nr. 415 din 25 mai 2011, iar faptul că între furnizor și Jiro Alexandru nu este încheiat nici un contract de furnizare a gazelor naturale nu poate justifica neîndeplinirea obligației de achitare a plății pentru consumul de gaze naturale.

La 27 ianuarie 2017, Jiro Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 martie 2016.

În susținerea recursului, Jiro Alexandru a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

Indică recurentul că nu refuză să-și execute obligațiile ce-i revin, însă instituțiile financiare, precum și personalul din casele SA „Moldovagaz” refuză să primească de la dânsul plățile pentru consumul de gaze naturale, acceptând doar suma indicată nemijlocit în factură care este mărită neîntemeiat de 3-5 ori.

Menționează Jiro Alexandru că nu are timp și nici resurse financiare pentru instalarea în apartamentul său a unui echipament individual de măsurare a volumului de gaze naturale, iar sumele indicate în facturi nu corespund realității.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău redactată integral din 20 octombrie 2016, a fost expediată în adresa lui Jiro Alexandru la 04 noiembrie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 30746-4 (f.d. 131), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Jiro Alexandru la 27 ianuarie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 13 februarie 2017, în adresa intimată SA „Moldovagaz” a fost expediată copia recursului declarat de către Jiro Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 24 februarie 2017, SA „Moldovagaz” a depus referință, solicitând declararea inadmisibil a recursului lui Jiro Alexandru, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC. Indică intimata că suma de 1930 lei constituie datoria pentru gaze naturale consumate efectiv de către Jiro Alexandru și evidențiate de contor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jiro Alexandru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jiro Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se doar la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către Jiro Alexandru precum că suma indicată în factură pentru consumul de gaze

naturale este mărită neîntemeiat de 3-5 ori, deoarece este declarativ și lipsit de suport probator.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Jiro Alexandru ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Jiro Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic